

שלפה אותו משם, ונמצא שלא נטלתו מהקרקע, אלא לקחה את הגט מיד בעלה.

ומקשינן: **שלפתו, נמי לא יועיל! דהא בעינן "ונתן בידה"**, שהנתינה תהא מכחו של הבעל, **ולכא**: שהרי היא לקחה את הגט בעצמה.

ומשנינן: **לא צריכא**, המשנה מדברת באופן דערק לה חרציה, שהבעל עיקם לה את מותניו לצדה כדי להקריב לה את הגט, **ושלפתייה**, והיא שלפה את הגט ממנו שעל ידי כן הוי כאילו הבעל נתן לה את הגט⁽³²⁾

תניא נמי הכי שמדובר באופן שהיא שלפה את הגט מאחוריו ולא שמצאתו מעל גבי קרקע:

דתניא: **אמר לה כנסי שטר חוב זה, או ששלפתו מאחוריו, קראתו, והרי הוא גיטה, אינו גט עד שיאמר לה: הא גיטך, דברי רבי,**

אינו גט, עד שיאמר לה: הא גיטך. ואפילו לאחר שנעורה משנתה.⁽³¹⁾

גמרא:

שנינו במשנה שאם מצאתו מאחוריו אינו גט, עד שיאמר לה הא גיטך.

והוינן בה: **וכי אמר לה "הא גיטך", מאי הוי, מדוע תהא מגורשת? והא הוה ליה, כאילו אמר לה הבעל: טלי גיטך מעל גבי קרקע!** שהרי גם כאן היא נטלה את הגט מהקרקע, **ואמר רבא: האומר: טלי גיטך מעל גבי קרקע לא אמר כלום**, אלא צריך שהיא תקבל את הגט מידו של הבעל ולא מהקרקע כדכתיב "ונתן"?!?

ומשנינן: **אימא כוונת המשנה היא לומר, שהאשה שלפתו, שלפה את הגט מאחוריו, שהיה הגט נעוץ בין חגורו למתניו, והיא**

לקרב מתניו אליה, שאם לא כן הוי כאילו הגט סגור בידו ופתח ידו ונטלתו, דודאי לא הוי גט. אלא שלר"ת צריך תרתי, גם שיסייעה בנטילתה, וגם שיקרבנו אליה, ואם יקרב ידו כשהיא פתוחה בלבד, לא יועיל, אלא אם כן יפתח ידו, וגם יקרבנה.

וכתב החשק שלמה, דמסוגיין מוכח ד"מנתן בידה" ילפינן שני דינים: א. שהוא יהיה הנותן, ואפילו אם תטול את הגט מידו של הבעל אינו מועיל, דבעינן "ונתן" ולא שתטול. ב. שתקבל מידו של הבעל ולא מהקרקע.

ולכאורה תמוה, שהרי בכל טלי גיטך מעל גבי הקרקע יש גם את החסרון הראשון, שהוא לא נתן אלא שהיא נטלה, ואם כן למה צריך רבא לומר טלי גיטך מעל גבי קרקע, והרי אפילו טלי גיטך מידי גם לא היה צריך להועיל. אלא,

31. כתב הר"ן, שאם נתן הגט לשליח קבלה של האשה בשעה שהיא ישנה, הרי זו מגורשת. שהרי הוא משתמר ביד השליח. אבל אם זרק לחצרה כשהיא ישנה, אינה מגורשת, דכיון שהיא צריכה לעמוד בצד חצרה, כל שהיא ישנה אינה יכולה להתגרש על ידי חצרה.

32. כתב הרא"ש, דהוי כאילו קירב לה את ידו והיא לקחה הגט מתוכו. אבל אם היתה ידו פתוחה והגט מונח עליה ולקחתו משם, והוא לא קירב ידו אליה, אין זו נתינה, ואינה מגורשת.

ועוד הביא בשם ר"ת לפרש, שהיה הגט תחוב במתניו בחוזקה, שקשה להוציאו, וכיון הבעל מתניו, ועל ידי כן נעשה שם רווח, ונטלתו.

וכתב הרא"ש, שגם ר"ת מודה שצריך הבעל